

135 municipis, una província

La província de Castelló està formada per 135 municipis i poc més de 600.000 habitants, poblacions germanes i solidàries que volem conformar un tot únic i vertebrat. Fins ací, res de nou. El problema ve quan el Partit Popular, amb el seu president, Javier Moliner al capdavant; el president d'eixa institució que vol ser l'ajuntament d'ajuntaments de tots els castellonencs, considera que hi ha pobles de Castelló que som menys Castelló que altres. Moliner ha decidit, de manera arbitrària i partidista, que vuit municipis de la província i els 400.000 castellonencs i castellonenques que hi residim, un 67% de la població provincial, quedem exclosos de l'únic programa reglat d'ajudes del que disposen les diputacions per a conformar territori. Ni Vila-real ni Almassora, Benicarló, Borriana, Castelló, Onda, la Vall d'Uixó i Vinaròs formem part del Pla Provincial d'Obres i Serveis (PPOIS) de 2016 per una decisió unilateral i evidentment política del Partit Popular.

No pot esperar Moliner que davant un greuge d'aquesta magnitud, els responsables del municipis discriminats –casualment, cap d'ells governat pel Partit Popular- ens creuem de braços front el menyspreu als nostres veïns i veïnes que suposa aquesta decisió arbitrària. No demanem res que no es faça ja en altres diputacions: que no se'ns excloga. Amb aquest objectiu, hem signat un Manifest i prendrem les mesures que siguen necessàries, des de l'àmbit administratiu o contenciós, perquè Moliner i el PP recapaciten i rectifiquen les bases del PPOIS de manera que ni un sol ciutadà de la província quede exclòs.

Perquè els veïns i veïnes d'Almassora, Benicarló, Borriana, Castelló, Onda la Vall, Vila-real i Vinaròs contribuïm, i molt, amb els diners dels nostres impostos a sostenir la Diputació. Som solidaris i conscients que els pobles més menuts necessiten un major suport i per això no hem demanat mai ni demanem ara grans inversions. Però no és admissible que dels 9 milions d'euros que els vila-realencs i vila-realencques aportem a la Diputació, no rebem ni un euro.

Amb una decisió que vulnera els principis de lliure concurrència, objectivitat i no discriminació contemplats en la Llei General de Subvencions, Moliner confon solidaritat amb exclusió. Escudar-se en la incorporació als plans de les pedanies i nuclis disseminats és un pegat que no resol en absolut el problema de fons: negar l'ajuda de la Diputació al 67% dels ciutadans de la província amb criteris arbitraris i partidistes.

135 identitats, una província única. És el que diu la Diputació i és el que tots volem. El Partit Popular i Moliner tenen ara l'ocasió de demostrar que també ells ho volen.